

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 729/2017-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. novembra 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom Mgr. JUDr. Zoltánom Perhácsom, PhD., Tichá 45, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 4/2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. októbra 2017 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti

v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 4/2016.

V podstatnej časti sťažnosti sťažovateľ uviedol, že uznesením ČVS:SKIS-408/OISZ-V-2014 z 22. decembra 2014 bolo proti nemu vznesené obvinenie za pokračovací zločin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Dňa 14. januára 2016 prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podal na neho okresnému súdu podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu sp. zn. 1 Pv 741/14/3309 za zločin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Sťažovateľ uviedol, že vo veci sa uskutočnili dve pojednávania (23. februára 2016 a 24. marca 2016). Od 24. marca 2016 do spracovania sťažnosti ústavnému súdu (18 mesiacov) nebolo nariadené žiadne ďalšie hlavné pojednávanie. Okresný súd je 18 mesiacov absolútne nečinný a tento jeho postup signalizuje zbytočné prieťahy a najmä neefektívne, resp. žiadne konanie.

Už iba samotná skutočnosť, že od 24. marca 2016, teda 18 mesiacov do podania tejto sťažnosti nebolo nariadené žiadne ďalšie hlavné pojednávanie nie je ničím ospravedliteľná bez ohľadu na akékoľvek dôvody a je dostačujúca na vyslovenie porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v trestnom konaní ako celku vedenom Okresným súdom Trenčín..., sp. zn. 4T 4/2016, porušené boli.

Okresnému súdu Trenčín... prikazuje v trestnej veci sťažovateľa v súčasnosti vedenej pod sp. zn. 4T 4/2016 konať bez zbytočných prieťahov.

Sťažovateľovi priznáva finančné zadostučinenie v sume 5 000 € (slovom päťtisíc eur), ktoré mu je povinný Okresný súd Trenčín... vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

Sťažovateľovi priznáva trovy právneho zastúpenia, ktoré je Okresný súd Trenčín... povinný vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu Mgr. JUDr. Zoltána Perhácsa, PhD., Tichá 45, 811 02 Bratislava, zriadený vo [REDAKOVANÉ],..., do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ namieta, že nečinnosťou okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 4/2016 malo byť porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z obsahu sťažnosti a obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu, ktorý si ústavný súd zadovážil, ústavný súd zistil takýto priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 4 T 4/2016:

15. januára 2016 Okresná prokuratúra Trenčín doručila Okresnému súdu Trenčín obžalobu. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 4 T 4/2016;

14. januára 2016 okresná prokuratúra oznámila sťažovateľovi, že na neho podala obžalobu;

8. februára 2016 sťažovateľ doručil okresnému súdu žiadosť *„o podanie návrhu na začatie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky k námietke nezákonnosti a neústavnosti štátneho orgánu Slovenskej republiky – inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky“*;

23. februára 2016 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bol sťažovateľ prítomný. Bolo odročené na 24. marec 2016 z dôvodu neúčasti svedka;

24. marca 2016 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bol sťažovateľ prítomný. Bolo odročené na neurčito pre účely vyriešenia návrhov obhajcu sťažovateľa vo vzťahu k ITP (informačné technické pomôcky, pozn.). Sťažovateľ ani jeho obhajca nemali námietky k takému procesnému postupu okresného súdu;

23. marca 2016 poškodená strana doručila úpravu výšky škody vo vzťahu k obžalovaným [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ];

24. marca 2016 okresný súd uznesením č. k. 4 T 4/2016-1055 rozhodol o vylúčení 4 obžalovaných (okrem sťažovateľa) na samostatné konanie. Právoplatnosť nadobudlo 24. marca 2016;

15. augusta 2016 oznámil sťažovateľ zmenu právneho zástupcu. Svojím zastupovaním poveril Mgr. JUDr. Zoltána Perhácsa, PhD.;

20. októbra 2017 okresný súd nariadil pojednávanie na 16. január 2018;

24. októbra 2017 okresný súd požiadal Krajský súd v Bratislave o zaslanie správy, či došlo k zrušeniu stupňa utajenia vo veciach: KSBA-V-391-5/2014-Ntt-6-168/2014 z 3. júna 2014, KSBA-V-537-1/2014-Ntt-6-311/2014 z 9. júna 2014, KSBA-V-6-418/20014 z 24. júla 2014.

Ústavný súd pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru odmieta sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, ak „celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prietahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), resp. ak „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04, III. ÚS 644/2016).

Ústavný súd už vo svojej predchádzajúcej judikatúre vyslovil, že zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 6 ods. 1 dohovoru) môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietahoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05, I. ÚS 455/2014), a ďalej vyslovil, že „nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (napr. III. ÚS 59/05, III. ÚS 644/2016).

Zo sťažnosti vyplýva, že konanie sa na okresnom súde začalo 15. januára 2016 podaním obžaloby na sťažovateľa a spolu s ním aj na ďalších štyroch obžalovaných. Okresný súd v priebehu konania nariadil dve pojednávania. Pri ustáľovaní výšky škody komunikoval s poškodenou stranou, v súlade s priebehom dokazovania rozhodoval o vylúčení štyroch obžalovaných na samostatné konanie a vykonával ďalšie úkony smerujúce k rozhodnutiu veci. Nebol teda nečinný.

Vo vzťahu k posúdeniu doterajšej dĺžky namietaného konania ústavný súd konštatuje, že hoci v doterajšom postupe okresného súdu sa vyskytlo obdobie nečinnosti, ktoré sťažovateľ namieta, zistený nedostatok v postupe okresného súdu nevykazuje takú

intenzitu, že by mu bolo možné pripísať ústavný rozmer, teda že by umožňoval prijatie záveru o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. III. ÚS 24/04, III. ÚS 67/04).

V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného týmto článkom ústavy (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovie (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietne ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05). K takémuto záveru dospel ústavný súd aj pri predbežnom prerokovaní tejto sťažnosti.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. novembra 2017